

lang Tid satte sine stærke Spor under Arbejdet og paa et Tidspunkt førte til, at den ene af Kontorcheferne truede med at søge sin Afsked, og den anden tilkendegav, at han kun af Hensyn til sin Familie forblev i sin Stilling.

I 1917 blev Kontorchef Krenchel udnævnt til Overregistrator. Samtidig fandt der en Omordning Sted, saa at der kun blev to Kontorer, nemlig 1ste og 2det Kontor, og Herschend blev nu udnævnt til Kontorchef for 1ste Kontor. Til 1ste Kontor henlagdes da alle de Sager, der ikke direkte vedkom Søn. Denne Ordning blev i alt væsentligt opretholdt uforandret til 1921, da der igen oprettedes et 3die Kontor, idet der fra 1ste Kontor til det nye 3die Kontor udskiltes en Række Sager, deriblandt Patentvæsenet. Til fungerende Chef for det nyoprettede 3die Kontor udnævntes ved kgl. Resolution af 23. Oktober 1921 hidtilværende Ekspeditionssekretær Gustav Arendrup.

Arendrup kom allerede i 1910 ind i Handelsministeriet, idet han i dette Aar overflyttedes fra Landbrugsministeriet, hvor han indtil da havde været Assistent. Allerede Aaret efter sin Indtræden i Handelsministeriet, altsaa 1911, blev han endelig udnævnt til fast Fuldmægtig, i hvilken Egenskab han hovedsagelig virkede i Søfartskontoret, indtil han i 1921, som allerede anført, blev udnævnt til fungerende Kontorchef for det nyoprettede 3die Kontor.

Umiddelbart efter at Arendrup havde begyndt sin Virksomhed i Handelsministeriet, fik han overdraget Ministeriets Kassererforretninger, og han forblev gennem alle Aarene Ministeriets Kasserer, altsaa ogsaa efter at han i 1921 var blevet udnævnt til fungerende Kontorchef for 3die Kontor. Arendrup blev saaledes i sin Egenskab af fungerende Kontorchef tildels sin egen Overordnede og Kontrollør med Hensyn til Kasserervirksomheden og fik derved Lejlighed til ukontrolleret at forøve sine Bedragerier. En Ejendommelighed, der ogsaa kunde give Anledning til i nogen Grad at forflygtige Ansvarer, var dette, at Arendrup nok blev udnævnt til Kontorchef, men uden at der blev normeret Kontorchefsløn for ham. Først 5 Aar senere blev der tillagt ham Løn som virkelig Kontorchef. Man vil af det allerede anførte se, at man paa mindre heldig Maade oprettede Embeder, som man ikke straks kunde normere med normale Lønninger. Forholdet var saaledes dette, at da den i Anciennitet i Forhold til Arendrup yngre Tetens blev udnævnt til Kontorchef i 1921 ved Herschends Udnævnelse til Stiftamtmand, gav man Arendrup en fungerende Kontorchefsstilling, men uden Kontorchefsgage.

Den Omstændighed, at de to af Kontorerne fra første Færd var altfor smaa med Hensyn til Sagernes Antal og Betydning, førte til, at der saa at sige uafbrudt skulde ske Forskydninger fra det fyldigere 1ste Kontor til de to andre Kontorer, og derved forflygtigedes Ansvarer. For Søfartskontorets Vedkommende førte dette saaledes til, at Kontoret efterhaanden paa visse Omraader følte sig som noget for sig selv, hvorfra Sagerne ikke i det almindelige Omfang blev forelagt til Departementschefens Sanktion eller Indseende.

I 1923 blev Departementschef Busck-Nielsen Genstand for stærke Angreb i hans Egenskab af Bestyrelsesmedlem for et privat Assuranceselskab, og der blev senere rejst Sag mod ham. Dette havde til Følge, at Busck-Nielsen i Perioder var stærkt optaget udenfor Ministeriets Forretninger, og at han i Efteraaret 1923 fik Orlov fra sit Embede, og ikke mere vendte tilbage. Ministeriet var faktisk uden Departementschef i en væsentlig Del af Aaret 1923 og en Del af 1924, idet Departementschef Dalhoff først tiltraadte Embedet som Departementschef i Handelsministeriet i Sommeren 1924, og der var ikke under Busck-Nielsens lange Orlov konstitueret nogen Departementschef.

Den ny Departementschef havde hidtil været Kontorchef i Statistisk Departement, og han forefandt nu ved sin Tiltrædelse i Handelsministeriet den Skik udviklet, at det enkelte Kontor kunde handle selvstændigt. Efter at Dalhoff var blevet De-